ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟ

Βγῆκε, λένε, σὲ βιβλίο τὸ ἔμμετρο ξέρασμα ποὺ βράβεψε φέτος στὸν Λασσάνειο ὁ Μιστριώτης. Τί ἔγραψαν αἱ ἐφημερίδες γι' αὐτό, δὲν ξέρουμε. Καθὼς δὲν θὰ φροντίσουμε ποτὲ νὰ μάθουμε καὶ τί θὰ γράψουν. Μπορεῖ νὰ τὸ θαυμάσει κι ὁ κ. Γρ. Ξενόπουλος. Δικαίωμά του· θαύμασε, βλέπετε, τὸ βιβλίο τοῦ Σκιᾶ, δίκιο εἶναι νὰ θαυμάσει τώρα καὶ τοῦ Σκιᾶ τὸ βιβλίο. Δικός του λογαριασμός.

Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι νὰ σᾶς δείξουμε πῶς κρίνουν οἱ Ἀθηναϊκὲς φημερίδες. Καὶ γιὰ νὰ σᾶς τὸ δείξουμε παίρνουμε ἀπὸ τοὺς «Καιροὺς» τῆς Τετάρτης δυὸ ἀρθράκια ποὺ δημοσιευτήκανε γιὰ τὴν βραβευμένη ἀνοησία τοῦ κ. Σκιᾶ.

Τὸ πρῶτο ἀρθράκι θὰ τὸ βρῆτε στὴ Β' σελίδα τῶν «Καιρῶν», στήλη 6. Καὶ τὸ δεύτερο, στὴν Γ' σετῶν «Καιρῶν» στήλη 3. Καὶ τὰ δυὸ στὸ ἴδιο φύλλο, εἴπαμε.

Τώρα βιαστῆτε, χριστιανοί, τὴν κοιλιά σας καὶ διαβάστε!

Νο 1

«ΟΙ ΚΑΡΗΚΟΜΩΝΤΕΣ»

(«Καιροὶ» Τετάρτη, 5 Ὀκτωβρ. σελ. 2.)

«Ἐξεδόθησαν οἱ «Καρηκομώοντες», ἡ ἐν τῷ τελευταίῳ Λασσανείῳ διαγωνισμῷ βραβευθεῖσα κωμῳδία τοῦ κ. Σκιᾶ.

«Ὁ κ. Σκιᾶς ἐνόμισε, φαίνεται, ὅτι μαζὺ μὲ »τὴν γλῶσσαν τῶν μαλλιαρῶν τὴν τόσον ἀνεπιτυχῶς »ἄλλως τε δυσκωμωδουμένην ἔπρεπε νὰ διακωμωδήσῃ »καὶ τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα καὶ τὰς ἱερωτάτας »τῶν παραδόσεων τοῦ ἔθνους μας.

«Οὕτως μεταξὺ τῶν ἄλλων εἰς τοὺς «Καρηκομώοντας» περιπαίζεται καὶ ἡ τόσην δόξαν ἐγκλείουσα εἰς τὰς πτυχάς της φουστανέλλα.

«Αὐταὶ αἱ ὀλίγαι λέξεις εἶνε ἀρκεταὶ διὰ τοὺς «Καρηκομώοντας» τὴν τόσον παραδόξως βραβευθεῖ»σαν εἰς τὸν Λασσάνειον διαγωνισμὸν κωμῳδίαν».

Νο 2

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΘΑΝΑΤΩΝ

(«Καιροὶ» στὸ ἴδιο φύλλο, σελ. 3)

«Ἀθανασία ὄνειρον ἀπροπέλαστον. Ἀπεδόθη εἰς »τοὺς Γάλλους Ἀκαδημαϊκούς, ἀλλὰ τιμῆς χάριν καὶ »κατὰ τολμηρὰν τῆς γλώσσης ὁρμήν. Ἀπεδόθη εἰς »λεγεῶνα τῶν Περσικῶν στρατιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ »ἐκτὸς πάσης ἀληθείας καὶ ὡς κολακευτικὸν τοῦ »Περσικοῦ κόμπου ψεῦδος. Ὁ ἄνθρωπος θὰ εἶναι »αἰωνίως θνητὸς καὶ ματαίως ἀερουργεῖ ὁ Μετσι»κώφ. Ἀλλ' ἡ ψυχὴ ἔσται ἀθάνατος καὶ αὐτὴ καὶ »αἱ ἐπὶ τῆς γῆς ἐκφάνσεις αὐτῆς ἰδίᾳ αἱ σκοποῦσαι »ἰδέας. Θνήσκει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' οἱ οἱ γόνοι τοῦ »πνεύματος μένουν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ὄχι ἀπολύτως. »Ὀλίγα ἔργα τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος περιβάλλει »εἰς τοὺς κόλπους της ἡ ἀθανασία.

«Ἓν ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ διεκδικήσῃ θέσιν περι»φανῆ εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς καὶ θὰ κολυμβᾷ αἰω»νίως εἰς πελάγη φωτεινοῦ κάλλους καὶ χάριτος καὶ »θὰ εἶνε πάντοτε νέον, ἀκμαῖον, σφριγῶν, χωρὶς νὰ »γνωρίσῃ τὸ γῆρας, καὶ θὰ σαγηνεύῃ καὶ θὰ φωτίζῃ »καὶ θὰ διδάσκῃ καὶ θὰ περιβάλληται ἀπὸ στοργὴν »καὶ θὰ ἑλκύῃ ἐραστὰς εἰς πανηγυρισμὸν καὶ ἀπό»λαυσιν καὶ θὰ ἐπιπολάζῃ ἐν τῇ πάλῃ τῶν αἰώνων »καὶ τῶν γενεῶν, εἶνε διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ φιλολογι»κὸν ἀριστούργημα τοῦ κ. Σκιᾶ ἡ νέα κωμῳδία »«Καρηκομώοντες». Μία κωμῳδία, θὰ ἀναφωνήσῃ»τε. Ναί, ἀλλὰ μία κωμῳδία ἥτις εἶνε ὁλόκληρον »σχολεῖον, ὁλόκληρος κοινωνιολογία καὶ ἀρχαιολογία »καὶ ἐθνολογία καὶ καλλιτεχνία καὶ τέρψις. Ὅλα αὐ»τὰ εἰς μίαν κωμῳδίαν, ναί».

Μιὰ προσθήκη μικρὰ τώρα καὶ τελειώνουμε: Μᾶς εἶπαν— καὶ τὸ πιστεύουμε— πὼς τὸ δεύτερο ἀρθράκι τὄγραψε κεῖνος ποῦ γράφει τὶς περίφημες ρεκλάμες γιὰ τὰ καταπότια Πίγκ. Πὼς τὄγραψε ὁ κ. Μιστριώτης — γιατί κάποιος τὄπε κι αὐτὸ— δὲν τὸ πιστεύουμε. Ὁ κ. Μιστριώτης ἂν τὄγραψε, θάλεγε περισσότερες καὶ μεγαλύτερες ἀνοησίες.

ΤΥΦΛΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἶναι ἀνακριβὲς τὸ διὰ πολλῶν ἐφημερίδων δημοσιευθέν, ὅτι δὲν κατεβλήθη ἐμπροθέσμως ἡ τρίτη δόσις ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 165676 προσωρινοῦ τίτλου τοῦ λαχειοφόρου δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῶν 20,500,000 τοῦ κερδίσαντος κατὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 1ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. δραχ. 50,000.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1904.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἐτν. Τραπέζης).

Ο ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Ἀπὸ τὴν ὑπουργικὴ ὑπερέττα τῆς περασμένης ἑβδομάδας δυὸ πράματα θὰ μείνουν ἀλησμόνητα: Τὸ γέλιο καὶ τὸ ξέχασμα τοῦ Σιμόπουλου.

— Ὁ κ. Σιμόπουλος ξέχασε νὰ πεῖ στοὺς συναδέλφους του πὼς ἔστειλε ἔγγραφο στὴ Βιομηχανική κι ὁ κ. Σιμόπουλος γελοῦσε ἀδιάκοπα σ' ὅ,τι τὸν ἐρωτούσανε ὕστερ' ἀπὸ τὴν πτώση του!

— Φαντασθῆτε νὰ μὴ γελοῦσε κι ὁ ἴδιος, ἀφοῦ ὅλος ὁ κόσμος γελοῦσε μὲ τὰ καμώματά του!

— Μιὰ χαριτωμένη σκηνὴ ἔγινε τὴν περασμένη ἑβδομάνα στὴν Ὁμόνοια ἀπ' ἔξω ἀπὸ ἕνα μαστιχάδικο.

— Τρεῖς μπεκρῆδες ἀνταμώσανε ἕνα κοιλαρᾶ συνάδερφό τους, τὸν κὺρ Γιάννη.

— Οἱ μπεκρῆδες ἤτανε Γιαπωνόφιλοι, φαίνεται, ὁ κὺρ Γιάννης. Ρωσσόφιλος.

— «Αἴ, κὺρ Γιάννη, τοῦ φωνάζουνε μόλις τὸν ἀντίκρυσαν. Ἑκατὸν εἴκοσι πυριόβολα, σᾶς λέει ἄλλος! Οὔτε πέντε, οὔτε δέκα! Ἑκατὸν εἴκοσι! τἄκοψες;»

— «Καὶ τί μοῦ τὸ λέτε; ἀπαντάει ὁ κὺρ Γιάννης. Τί μὲ γνοιάζει μένα! Μήπως εἶμαι Κουροπάτκης;»

— Ἡ «Ἑστία» ἔβγαλε δίσκο καὶ ζητάει ἀπὸ τὸν κόσμο συγγνῶμες γιὰ τὸν κ. Στάη.

— Δὲν ξέρουμε πόσες μάζωξε ἴσια μὲ τώρα. Τὸ φέρσιμό της μᾶς θυμίζει τὸν ἥρωα τῆς «Πεταλούδας» τοῦ Σαρδοῦ ποὺ ζητοῦσε «τύψεις».

— «Δῶστε μου γιὰ τὸ Θεό, τύψεις! Δῶστε μου μιά, δυό, χίλιες τύψεις! Μοῦ χρειάζουνται!»

— Στὸ φύλλο τῆς ἄλλης Κυριακῆς, ποὺ θἄναι πάλι δωδεκασέλιδο, θἀρχινήσουμε τὴν ἐπιφυλλίδα τοῦ Σπύρου Ἀναστασιάδη γιὰ τὸ βιβλίο τοῦ κ. Σκιᾶ.

— Θὰ τήνε διαβάσουν ὅλοι μὲ ἐνδιαφέρον καὶ πρὸ πάντων ὁ φίλτατος διευθυντὴς τῆς «Πινακοθήκης» κ. Κακογερόπουλος ποὺ τόσο σοφὰ μίλησε γιὰ τὸ βιβλίο τοῦ κ. Σκιὰ στὸ ξώφυλλο τοῦ περιοδικοῦ του.

— Στὸ ἴδιο φύλλο θὰ δημοσιέψουμε καὶ μιὰ μελέτη βαθειὰ ὅσο καὶ περίεργη τοῦ σοφοῦ συνεργάτη μας κ. Λ. Βελέλη «Ἀθηναῖοι καὶ Γερουσαλιμνοί».

Ο ΙΔΙΟΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Μὲ τὰ ὠρηογάλανά σου μάτια
Καὶ τὰ χρυσόξανθα μαλλιά,
Ποὺ κυματοῦν στὰ νωμοπλάτια,
Πανέμορφή μου κοπελιά,
Μοῦ κάνεις τὴν καρδιὰ κομμάτια
Κι ἀλοιά μου, ἀλοιὰ καὶ τρισαλοιά...

Μὲ τὰ ῥοδοβαμμένα χείλια,
Ποὖναι πλασμένα γιὰ φιλιά,
Ποῦ μάγια ἀλαφροχύνουν χίλια,
—Πόθων πηγή, ὀνείρων φωλιά,—
Μοῦ ἐμπνέεις, σὰν τὰ θωρῶ, μιὰ δείλια,
Ποὺ συνεπαίρνει τὴ λαλιά...

Μὲ τὸ μαρμάρινο λαιμό σου,
Καὶ τὸ κορμάκι σου τὸ ἁβρό,
Μὲ τὰ δυὸ κίτρα τῶ στηθιῶ σου
Νεράϊδα μπρός μου σὲ θαρῶ
Καὶ σκλάβος γένουμαι πιστός σου,
Κόρη μου ὡραία, νὰ σὲ χαρῶ!

Βόλος 1904

ΠΕΥΚΟΣ ΟΡΕΙΝΟΣ

ΚΡΑΣΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ἀπ' τὰ ἀμπέλια τοῦ κ. Κ Α. Σταθινόπουλου. φυσικὰ καὶ ἀνόθευτα

Πουλιοῦνται ὁδὸς Ζήνωνος 4 Β.

Μαῦρο τοῦ τραπεζιοῦ		τοῦ	1903	ἡ ὀκὰ	λεπ.		60
Κόκκινο	»	»	»	»	»	»	60
Ἄσπρο	»	»	»	»	»	»	70
»	»	τοῦ	1898	»	»	»	1,20
Μοσκάτο γλυκὸ		»	1903	»	»	»	80

Πουλεῖ καὶ παλιότερα κρασιὰ σὲ μποτίλιες.

Στέλνονται στὸ ἐξωτερικὸ σὲ βαρελάκια 25, 50 καὶ 100 ὀκάδων σ' ὁποιον προκαταβάλλει τὴν ἀξία τοῦ κρασιοῦ. Τὰ ναῦλα καὶ τὰ βαρελάκια εἶναι σὲ βάρος τοῦ ἀγοραστή.

Στὸ ἐξωτερικὸ μπορεῖ νὰ στείλῃ καὶ ρετσινᾶτο τῆς Ἀττικῆς μὲ 60 λεπτὰ τὴν ὀκά.

Ἰδιαίτερο συστατικό. Ὁ κ. Κ. Σταθινόπουλος δίνει δέκα χρόνια τὸ κρασὶ ποὺ χρειάζεται ὁ **Εὐαγγελισμός**, τὸ μεγαλύτερο καὶ καλύτερο νοσοκομεῖο.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ἀνάττικο. Τὸ «Ἀτθὸς» οὔτε ἀττικὸ εἶναι, οὔτε κολοκυθικό. Κάποτε τὸ γράψαμε, ἔτσι γιὰ χωρατό, στὴν «Ἑστία» τιτλοφορῶντας Ἀτθὸ τὸν ἀτθιδοφάλτη κ. Νέη, κι ἀτ' τότες τὸ βάνανε σὲ κυκλοφορία οἱ ἐφημερίδες. Οἱ σοφὲς «Ἀθῆνες» μάλιστα τὸ μεταχειριστήκανε τὶς προάλλες σὲ ἄρθρο τους, σοβαρώτατα. — κ Λύσαντρο. Βεβαιότατα. Ὁ μικρὸς διαγωνισμὸς θὰ ἐξακολουθήσει καὶ τὸν Ὀκτώβρη. Κοιτάχτε περασμένα φυλλα καὶ θὰ βρῆτε τοὺς ὅρους. Καλύτερα ὅμως νὰ κοιτάξετε τ' ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ κεῖνα θα σᾶς ὁδηγήσουν. — κ. Σταυρ. Τοῦ Σπηλιωτάκη ἡ μελέτη τελειονει στ' ἄλλο φύλλο. Τἄλλο του φυλλάδιο ποῦ ἀναφέρνει στὴ μελέτη του δὲ τὸ ξέρουμε. Ἂν τόχετε, θὰ μᾶς ὑποχρεώσατε νὰ μᾶς τὸ στείλετε γιὰ λίγες μέρες. — Διδάσκαλο ἀπὸ τὸ Καδίκιοϊ Παραπολὺ γνωστό. Στεῖλτέ μας ἄλλα. Θὰ τὰ δημοσιέψουμε μ' εὐχαρίστηση. — κ Φάουστ. Γιατί μᾶς κρύβετε καὶ τἀληθινό σας ὄνομα, ἀφοῦ λέτε πὼς εἴσαστε φίλος μας;

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chégue) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιταγὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν ταῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης, ἐν Κερκύρᾳ δέ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1)2	ταῖς	0)0	κατ' ἔτος	διὰ καταθ. 6 μηνῶν
2		»	0)0	» »	» 1 ἔτους
3	1)2	»	0)0	» »	» 2 ἐτῶν
2		»	0)0	» »	» 4 ἐτῶν
4		»	0)0	»	» 5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΛΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ

ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 82

ΔΕΧΕΤΑΙ 3—5 **Μ. Μ.**